Ankenævnet *for* Forsikring

Den 26. september 2018 blev i sag nr. 91996:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har familieforsikring. I klageskema af 25/2 2018 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"**Sagsfremstilling**
Vi klager over Alka Forsikrings afgørelse af 26. januar, samt uddybende afgørelse af 21. februar, idet vi bestrider at Alka's erstatningspligt er fuldstændigt bortfaldet som følge af vores opfyldelse af en betingelse for en merforsikring tillægspolice.

Som det fremgår af sagen har vi den 28. november 2017 indbrud på vores adresse, som er aflåst, men uden opfyldelse af tilkobling af alarm.

Endvidere fremgår det af sagen at vi på vores indbrudsforsikring har tegnet en tillægsdækning som har en klausul tilknyttet om, at vi skulle have installeret en alarm på adressen. Vi anerkender at vi ikke har fået tilkoblet en alarm og at vi derfor ikke opfylder betingelserne for vores tillægsdækning.

Vi anerkender derimod ikke at som følge vores manglende opfyldelse af tillægsdækningen at så kan Alka fraskrive sig det fulde erstatningsansvar i forhold til det faktiske indbrud.

Det følger af FAL § 51, at hvis der i forsikringsaftalen er givet pålæg om forholdsregler, der før forsikringsbegivenhedens indtræden skal iagttages for at forebygge denne eller formindske skadens omfang, og har den sikrede eller nogen, hvem det påhviler at påse forskrifternes gennemførelse, gjort sig skyldig i forsømmelse med hensyn til overholdelsen af sådant pålæg, har den sikrede kun krav mod selskabet, når og for så vidt det må anses godtgjort, at forsikringsbegivenhedens indtræden eller omfang ikke skyldes overtrædelse af disse forskrifter. Af bestemmelsen stk. 2, frem-

går det endvidere at, aftaler, der går ud på i videre omfang end angivet at fritage selskabet for ansvar, når sådanne forskrifter overtrædes, er uden retsvirkning.

Det bemærkes således, at det ifølge Alka er muligt fuldstændigt at fraskrive sig en erstatningspligt trods det forhold at en alarm ikke nødvendigvis ville have forhindret det gennemførte indbrud, endsige begrænset det idet andre omstændigheder som nedetid på servere, reaktionshastighed fra alarmselskab, mv. vil have haft en ligeså relevant og stor påvirkning på indbruddet og dets omfang.

Det synes således ikke legitimt for Alka fuldstændig at fraskrive sig erstatningsansvar som beskrevet i såvel deres afgørelse som efterfølgende afslag på vores klage.

Ydermere skal det bemærkes, at vi naturligvis erkender at vores tillægsdækning ikke kan træde i kraft når vi ikke har opfyldt betingelserne herfor, men vi stiller os uforstående overfor at dækningen på vores grundpolice også bortfalder. I den sammenhæng er det vigtigt for os at påpege, at vi efter afgørelsen modtaget fra Alka har opsagt vores tillægsdækning. Dette har medført at vi har modtaget en ny police, med samme policenummer som vores tidligere police. I klausul feltet står der nu anført at:

Tidligere forsikringsforhold:
I forbindelse med at vi har indgået denne forsikringsaftale med dig, har du oplyst:
1. at du ikke har været ude for, at et tidligere forsikringsselskab har stillet krav om skærpede vilkår for din indboforsikring eller har opsagt forsikringen.
2. at din husstand har anmeldt 0 skade® på hustandens hidtige indboforsikring indenfor de seneste 2 år. Hvis oplysningerne ikke er rigtige, risikere du at miste hele eller en del af retten til erstatning.

Alka benytter sig således af en formulering under klausul feltet som ikke er retvisende for vores ændring af forsikringen idet der er indsat en standard tekst der afspejler os som at have indgået aftalen dengang vi valgte Alka som forsikringsselskab.

Klausulen rejser en berettiget tvivl hos os om hvorvidt denne formulering vil betyde at vi senere hen ikke kan få erstatning idet den jo ikke er retvisende for vores nuværende situation, og vi har derfor efterfølgende måtte rette henvendelse til Alka og få bekræftiget dette. Bemærk i den sammenhæng at vores police også havde det samme nummer inden vi tegnede tillægsdækningen. Police har således ikke skiftet nummer eller givet anledning til at tro at der var tale om en ny police da vi tegnede tillægsdækningen.

Denne samme retslige vildfarelse har vi haft omkring formuleringen i forhold til klausulen om installering af tyverialarmen og konsekvensen af ikke at have installeret en sådanne. Det var vores klare opfattelse efter vores mundtlige drøftelser med Alka om tegning af en TILLÆGspolice at betingelserne under klausulen også alene vedrørte denne tillægsdækning.

Sagsforløbet frem til afgørelsen bære da også præg af at man fra Alka's side har lavet en egentlig sagsbehandling der i realiteten ikke havde været nødvendig siden de alene havde kunne forespørge om dokumentation vedr. et alarmsystem og behandlet sagen efter dette.

På denne baggrund bestrider vi således at Alka's fulde erstatningspligt er bortfaldet og henviser i det hele til såvel vores fremsendte klage til selskabet som til ovenstående redegørelse for FAL § 51.
Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Vi vil konkret opnå at Alka er erstatningspligtige i forhold til vores grundpolice."

Selskabet har den 20/4 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen drejer sig om, hvorvidt det af klager anmeldte indbrud er dækket på forsikringen. Forsikringsbetingelser vedlagt.
…
Klager anmeldte den 28. november 2017, at han havde haft indbrud samme dag i tidsrummet 7.30 til 14.00.

Ved telefonsamtale den følgende dag med selskabet, oplyste klager, at der var stjålet smykker - både arvesmykker og erhvervede smykker - elektronik, højtalere samt kontanter, herunder 40.000 kr. der lige var hævet til køb af en …, som klager havde set og forhandlet om på ...

Alka Forsikring bad om samtykke til at indhentede de nødvendige oplysninger til behandling af sagen, herunder politirapporten og kontaktoplysninger på sælger af …, samt bad klager om, at indsende en opgørelse over de stjålne genstande og dokumentation for disse.

Klager kontaktede efter et par timer på ny selskabet og trak kravet for de 40.000 kr. tilbage, idet beløbet var fundet.

Klager bad ved mail af 30. november 2017 selskabet om at specificere, hvad man ønskede dokumentation for, hvortil selskabets skademedarbejder ved mail af 4. december 2017 svarede, at som udgangspunkt ønskede selskabet købskvitteringer, og hvis ikke klager havde sådanne kunne f.eks. kontoudtog, fotos og private overdragelseserklæringer være med til at sandsynliggøre kravet. Medarbejderen bad på ny om, at klager udfyldte samtykkeerklæringen og meddele kontaktoplysninger på sælger af ….

Klager meddelte ved mail af samme dato, at de havde været på hovedkontoret og aflevere dokumentation for det tilrettede krav og at de ikke ønskede at give samtykke ('fuldmagt til deres privatliv'.)

Alka Forsikrings medarbejder meddelte ved mail af samme dato, at selskabet som minimum havde brug for samtykke til at indhente politirapporten og klager meddelte sit samtykke til dette.

Alka Forsikring modtog politirapporten den 30. december 2017 og sagen blev herefter grundet kravets størrelse overgivet til en af selskabets skadekonsulenter, som tog kontakt til klager for at aftale et møde.

Skadekonsulenten afholdt møde med klagers hustru og dennes veninde den 19. januar 2018. Efter en gennemgang af koster-opgørelsen spurgte skadekonsulenten angående alarm.

Skadekonsulenten gjorde i den anledning klagers hustru opmærksom på, at der i den gældende forsikringspolice var krav om tyverialarm, hvortil klagers hustru oplyste, at hun var bekendt med

klausulen, men at de ikke havde alarm installeret på gerningstidspunktet og ikke havde haft det hverken forud eller efterfølgende. Skadekonsulenten oplyste klagers hustru, at han ville undersøge, hvilke konsekvenser den manglende alarm måtte have for det fremsatte krav.

Efter at have undersøgt sagen med selskabets Back Office meddelte skadekonsulenten ved brev af 25. januar 2018, at der ikke kunne ydes erstatning i forbindelse med det anmeldte indbrud, idet kravet om installation af tyverialarm ikke var overholdt.

Ved mail af 28. januar 2018 modtog selskabets afdeling for kundeklager klage stilet til selskabets direktion, som selskabets klageansvarlige besvarede ved mail af 21. februar 2018.

Den klageansvarlige fastholdt den af selskabet trufne afgørelse og sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager tegnede den 1. juli 2012 familieforsikring i Alka Forsikring.

Den 17. oktober 2016 henvendte klager sig til selskabet og oplyste, at de havde arvet nogle smykker - angiveligt var værdien af smykker derfor oppe på ca. 250.000 kr. - og klager ville gerne forhøje dækningen for smykker.

Selskabets medarbejder oplyste i den forbindelse, at ved en sådan forhøjelse af dækningssummen for smykker var der krav om installation af tyverialarm. Medarbejderen har ført til loggen, at klager oplyste, at han ville kontakte [alarmfirma] med det samme.

Efterfølgende blev der fremsendt ny police til klager, hvor kravet om installation af tyverialarm dels fremgår under oplysningen om forsikringsstedet med ordlyden, 'Aftalen forudsætter, at der er installeret tyverialarm med abonnement til et alarmfirma', dels fremgår i afsnittet om klausuler med ordlyden 'Krav om tyverialarm' efterfølgende uddybet med ordlyden 'Denne forsikring er indgået under forudsætning af, at forsikringsstedet er forsynet med en tyverialarm med abonnementsordning hos et alarmfirma. Alarmen skal aktiveres, hvis strømforsyningen svigter eller afbrydes. Såfremt ovenstående sikring og betingelser ikke er opfyldt ved indbrudstyveri bortfalder Alkas erstatningspligt'.

Alka Forsikring har således allerede ved den telefoniske kontakt med klager indskærpet, at udvidelsen af forsikringens smykkedækning krævede installation af alarm og efterfølgende ved fremsendelsen af policen specificeret dette og tydeligt tilkendegivet på policen, hvilken konsekvens det ville få, såfremt klausulen ikke var opfyldt ved et eventuelt indbrudstyveri, nemlig at dækningen bortfaldt.

Klager har ubestridt været klar over dette og klar over konsekvenserne, men har desuagtet ikke installeret alarm, hvilket klagers hustru bekræftede ved samtalen med selskabets skadekonsulent. Policens krav om installation af tyverialarm, som opfylder de i policen angivne specifikationer er en objektiv dækningsbeskrivelse. Trods dette har der ikke været installeret tyverialarm på ejendommen. Klager har ubestridt været vidende om kravet og om konsekvenserne af ikke at opfylde kravet.

Policens klausul må, udover at være en objektiv dækningsbeskrivelse, betragtes som en sikkerhedsforholdsregel i overensstemmelse med Forsikringsaftalelovens § 51. Der er tale om en be-

stemt forholdsregel (installation af tyverialarm), som fremgår tydeligt af policen og der er tale om en forholdsregel, som specifikt går ud på at forebygge forsikringsbegivenheden.

Klager har ubetvivleligt overtrådt den i policen beskrevne sikkerhedsforholdsregel og det må tilregnes klager som en forsømmelse, at han ikke i den forløbne periode har fået installeret alarmen. Der er klar årsagsforbindelse mellem overtrædelsen og forsikringsbegivenhedens indtræden og skadens omfang.

Kravet om tyverialarm er ikke udelukkende et spørgsmål om smykker, men er en risikovurdering i forhold til de samlede værdier (herunder smykker) på forsikringsstedet og den generelt forøgede risiko for indbrud, som værdifuldt indbo i sig selv udgør.

Klagers anbringende om, at selskabet skal udbetale i henhold til standarddækningen må afvises, idet det tydeligt fremgår, at det er en forudsætning for udvidelsen/forsikringens tegning, at der er installeret tyverialarm og såfremt denne forudsætning ikke er opfyldt ved et indbrudstyveri bortfalder selskabets erstatningspligt.

Der var tale om en udvidelse af den eksisterende forsikring og ikke tale om en nytegning af en forsikring, hvorfor det også fortsat er samme policenummer efter klager kontaktede selskabet og bad om, at udvidelsen blev slettet igen (policen fra 2018).

Klager angiver at have været i en retslig vildfarelse om forsikringens dækning, hvortil vi skal bemærke, at ukendskab til en forsikrings dækningsomfang ikke er disculperende og ikke kan bevirke en bedre retsstilling for klager.

At der kan være "nedetid" for servere og reaktionstid for alarmselskabet er ikke relevante parametre i forhold til at klager ikke har installeret den ifølge policen krævede alarm og selskabet ville ikke have accepteret en udvidelse af forsikringen uden kravet om alarm.

Ankenævnet for Forsikring har taget stilling til lignende sager og vi skal henvise til eksisterende praksis herunder kendelse 86.310 afsagt den 17. december 2014 og kendelse 67.738 afsagt den 14. august 2006.

Kravet om installation af tyverialarm er en objektiv dækningsbeskrivelse/sikkerhedsforholdsregel, som klart er beskrevet i klagers police og som klager har været vidende om var gældende, men som ikke er opfyldt/er overtrådt, hvorfor vi må fastholde den trufne afgørelse."

Klageren har den 15/5 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Af det fremsendte svar fremgår der følgende bemærkninger som vi ønsker at adressere:
1. manglende angivelse af samtykke, samt tilrettelse af krav
2. Udvidelse af forsikringen

Ad 1. Manglende angivelse af samtykke, samt tilrettelse af krav.

Som allerede tidligere redegjort for, så kommer vi hjem til et hus der er gennemrodet og hvor vi ved vores indledende kontakt med såvel politi som forsikringsselskab benævner de største ting af umiddelbar værdi som vi ikke kan finde. Den telefoniske kontakt vi har med Alka i disse første da-

ge efterlader os med en følelse af at vi bliver mistænkeliggjort og dialogen der foretages er ikke tillidsvækkende. Dette til trods for at vi løbende har fremlagt såvel alle former for dokumentation samt tilrettet vores indledende krav efterhånden som vi fik styr på vores hus. Netop den tone dialogen havde medførte at vi ikke følte os trygge til at give et komplet samtykke til selskabet men ønskede at være vidende om hvad forsikringsselskabet foretog sig.

Ad 2. Udvidelse af forsikringen
Modparten anfører at der ikke er tale om en tillægsforsikring men en udvidelse af vores forsikring. Dette stemmer ikke overens med den telefoniske samtale vi har efterfølgende med selskabet, hvor vi opsiger tillægsforsikringen. Her oplyser medarbejderen telefonisk at tillægsdækningen blev opsagt. Dette var altså modpartens egne ord. At kalde det en udvidelse for dermed at indskrænke vores forsikringsmæssige dækning kan ikke være intentionen, hvorfor der også i FAL § 51, stk. 2 står anført:
Stk. 2. Aftale, der går ud på i videre omfang end angivet at fritage selskabet for ansvar, når sådanne forskrifter overtrædes, er uden retsvirkning.

At hævde at en tillægsforsikring kan ophæve den fulde police kan ikke have været intentionen bag loven. Det fremgår da også af Justitsministeriets betænkning nr. 1423 om forsikringsaftaleloven. I kapitel 12 gennemgås netop forsikringsselskabets mulighed for at ansvarsfraskrive og heraf fremgår blandt andet:
Selv om en sikkerhedsforholdsregel er overtrådt, og der er udvist forsømmelse af sikrede eller andre, kan sikrede dog kræve erstatning hos forsikringsselskabet, hvis han eller hun kan bevise, at den manglende overholdelse af sikkerhedsforholdsreglen har været uden betydning for forsikringsbegivenhedens indtræden og skadens størrelse. Det skal med andre ord bevises, at der ikke har været årsagssammenhæng mellem forskriftens tilsidesættelse og forsikringsbegivenhedens indtræden.

Såfremt ankenævnet medgiver at modparten kan ansvarsfraskrive sig den fulde police ved at betingelserne for en tilvalgsdækning ikke er opfyldt vil det jo betyde, at det anerkendes at der aldrig ville ske indbrud i vores hus såfremt vi har tilkoblet en alarm. Et forhold som indbrudsstatistikker ikke understøtter. Her betyder tilvalget af en alarm at risikoen mindskes, men ikke at den forsvinder! Derfor ydes der også en højere dækning såfremt der er installeret en alarm. At betingelserne for tillægsdækningen ikke er opfyldt har aldrig været påstået eller holdt skjult ved anmeldelsen af tyveriet. Men vi tager afstand fra at vores grundforsikring også bortfalder som følge af vores manglende opfyldelse af betingelserne.

Vores familie har været igennem et hårdt forløb der ikke skal opfattes som en undskyldning for hvorfor vi aldrig fik installeret en alarm, men derimod blot er en forklaring på de omstændigheder der har gjort situationen som den er. Dermed har vi udvist en forsømmelse i forhold til tillægsdækningen, MEN vi har ikke udvist nogen forsømmelse i forhold til vores grundforsikring.

Vi ønsker på denne baggrund fortsat at Ankenævnet tager stilling til om et forsikringsselskab kan fraskrive sig den fulde policedækning, når der ikke er opfyldt et helt særegent krav i forhold til en tillægsdækning."

Selskabet har den 31/5 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Som tidligere forklaret er der ikke tale om en tillægsforsikring, men om en tillægsdækning på den eksisterende forsikring.
>
> En sådan tillægsdækning i form af forhøjelse af dækningssummen for smykker kræver installation af tyverialarm, hvilket dels blev præciseret i klagers telefonsamtale med selskabets medarbejder dels gentaget i den nye police der blev fremsendt til klager.
>
> Ordlyden er konkret, tydelig og umisforståelig 'Aftalen forudsætter, at der er installeret tyverialarm med abonnement til et alarmfirma', ligesom konsekvenserne af manglende opfyldelse af kravet også fremgår tydeligt af policen 'Såfremt ovenstående sikring og betingelser ikke er opfyldt ved indbrudstyveri bortfalder Alkas erstatningspligt'.
>
> Den manglende tyverialarm har netop øget risikoen for et indbrudstyveri, som klager anfører, mindskes risikoen for indbrud ved en installeret alarm.
>
> Med henvisning til FAL § 51, så har klager ved sin forsømmelse overtrådt en i policen klart beskrevet sikkerhedsforholdsregel og overtrædelsen har haft betydning både for skadens indtræden og for skadens størrelse.
>
> Vi må således i henhold til det i vores brev til Ankenævnet af 20. april 2018 i det hele fastholde vores stillingtagen til sagen."

Nævnet har fået forlagt bilag fra sagen, herunder parternes yderligere korrespondance og parternes korrespondance før sagen blev indbragt for nævnet. Af policen gældende på tidspunktet for indbrudstyveriet fremgår bl.a.:

> "Hermed sender vi dig policen for Forbunds Indboforsikring
> Policenummer: …
> Policen er gældende fra: 21. november 2016
>
> Policen er sammen med forsikringsbetingelserne din forsikringsaftale med Alka.
> Vi beder dig kontrollere, at oplysningerne på policen er korrekte. Hvis noget skal ændres bedes du venligst ringe til os.
> …
> Tyverialarm: Aftalen forudsætter, at der er installeret tyverialarm med abonnement til alarmfirma.
> …
> Klausuler
> Krav om tyverialarm
> Denne forsikring er indgået under forudsætning af, at forsikringsstedet er forsynet med en tyverialarm med abonnementsordning hos et alarmfirma. Alarmen skal aktiveres, hvis strømforsyningen svigter eller afbrydes.
>
> Såfremt ovenstående sikring og betingelser ikke er opfyldt ved indbrudstyveri bortfalder Alkas erstatningspligt."

Ankenævnet *for* Forsikring

8. 91996

Nævnet udtaler:

Den 17/10 2016 fik klageren udvidet dækningssummerne på sin familieforsikring, hvorved klagerens forsikring blev påført en klausul om tyverialarm, og selskabet udstedte en ny police. Den 28/11 2017 anmeldte klageren et indbrudstyveri til selskabet. På tyveritidspunktet var der ikke installeret en tyverialarm, og selskabet afviste dækning med henvisning til den manglende alarm den 25/1 2018.

Klageren kræver, at selskabet skal anerkende erstatningspligt i henhold til dækningen før udvidelsen af forsikringssummerne, hvor aftalen ikke var klausuleret med tyverialarm. Klageren henviser til, at de udvidede forsikringssummer udgør en tillægsforsikring.

Selskabet har afvist hele skaden på grund af den manglende tyverialarm og henviser til, at det ud fra policen var tydeligt, at klausulen gjaldt for hele forsikringsdækningen.

Nævnet finder, at policens krav - om, at der på forsikringsstedet skal være installeret en tyverialarm med abonnementsordning hos et alarmfirma - er en objektiv dækningsbetingelse. Nævnet henviser til sine afgørelse i sag 67738 og 86310.

På den baggrund og efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at der ikke var installeret en alarm på forsikringsstedet på tyveritidspunktet.

Nævnet har også lagt vægt på, at klausulen var påført policen, som angav, at den pågældende police og forsikringsbetingelserne udgjorde forsikringsaftalen, og at policen angav samtlige forsikringssummer og ikke blot de summer, som var blevet udvidet, hvorfor klageren ikke kunne have en berettiget forventning om, at udvidelsen udgjorde en selvstændig forsikring.

9. 91996

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen

formand